

APJ054.

KRON XƏSTƏLİYİNİN AĞIRLAŞMALARINI ZAMANI APARILAN LAPAROSKOPİK ƏMƏLİYYATLAR.İsmayılov M.U.¹1. Azərbaycan Tibb Universiteti. Bakı.
Azərbaycan.

Giriş: İlk dəfə 1932 – ci ildə B.Kron tərəfindən 14 yaşlı oğlanda aşkar edilən bu xəstəlik uzun illər böyüklər üçün xarakterik hesab edilsə də, son illər bu xəstəlik uşaqlar arasında da geniş yayılmağa başlamışdır. Xəstəlik 75-80% hallarda cərrahi ağırlaşmalarla fəsadlaşır. Bu səbəbdən xəstəlik pediatr və uşaq cərrahlarının daimi diqqət mərkəzində olmalıdır.

Məqsəd: Kron xəstəliyinin ağırlaşmaları zamanı əməliyyat üsulunun seçilməsi.

Material və metodlar: KX olan uşaqlarda (62 xəstə) aşağıdakı əməliyyatlar yerinə yetirilib:

Təcili laparoskopik əməliyyat 4 uşaq–abseslərin açılması, qarın boşluğunun sanasiyası və drenajı (2 xəstə), ileosekal rezeksiya, ileostomiyanın qoyulması (2 xəstə);

Planlı laparoskopik əməliyyatlar 58 uşaqda icra edilmişdir. Strikturanın formalaşmasına səbəb olan geriyyə dönməz iltihabi – çapıq dəyişikliklərinin əmələ gəlməsi müəyyən edilən bağırsaqların nahiyələri rezeksiya olunmuşdur: İleosekal nahiyədə – 43 (74,1%), nazik bağırsağın proksimal hissələrində – 9 (15,6%), yoğun bağırsaqda – 6 (10,3%). Strikturanın lokalizasiyasına uyğun olaraq aparılan əməliyyatlar aşağıdakılar olmuşdur:

Laparoskopik ileosekal rezeksiya, intrakorporal aparat vasitəsi ilə "yan – yana" ileoassendo – və ya ileotransverso anastomozun qoyulması – 43 xəstə; nazik

bağırsağın laparoskopik seqmentar rezeksiyası, intrakorporal "yan – yana" nazik – nazik bağırsaq anastomozu – 9 xəstə; düz bağırsağın laparoskopik yardımlı rezeksiyası və əl ilə aşağı kolo – anal anastomozun tətbiqi (strikturanın lokalizasiyası düz və siqmavari bağırsaq səviyyəsində olduqda) – 2 xəstə; kor və qalxan çənbər bağırsağın saxlanması ilə aparılan laparoskopik subtotal proktokolektomiya, onun 1800 çevrilərək sağ yan kanal vasitəsi ilə endirilməsi, çox aşağı kolorektal anastomozun və ileostomiyanın qoyulması (anusun stenozu, köndələn çənbər və yoğun bağırsağın sol yarısının strikturası zamanı) – 1 xəstə; köndələn çənbər bağırsağın təcrid olunmuş daralması zamanı laparoskopik seqmentar rezeksiya, intrakorporal aparat vasitəsi ilə "yan-yana" yoğun – yoğun bağırsaq anastomozunun tətbiqi – 3 xəstə.

Nəticə: Laparoskopik əməliyyatlar bağırsaqların iltihabi xəstəliklərinin ağırlaşmaları olan uşaqlarda, demək olar ki, bütün klinik vəziyyətlərdə, təcili göstərişlər və planlı şəkildə, radikal cərrahi müalicə üsulu kimi tətbiq edilə bilər.

APJ055.

INFLAMMATORY MARKERS IN THE DIAGNOSIS OF CONGENITAL INFECTION IN PREMATURE NEWBORNS WITH LOW BIRTH WEIGHT FROM MOTHERS WITH PREMATURE RUPTURE OF MEMBRANES

Prylutskaya V.A.¹, Prystrom I.Y.², Boidak M.P.², Svirskaya O.Ya², Vasilev S.A.²

1. Belarusian state medical university, Minsk, Belarus;

2. State Republican scientific and practical center "Mother and child", Minsk, Belarus

Backgrounds: Congenital infections are the most common and, at the same time, one of the most serious issues in the perinatal period. The presence of prenatal risk factors often serves as a predictor of these conditions in premature newborns, leading to the search for optimal diagnostic methods for infectious and inflammatory processes in newborns.

Methods: The study included 49 premature newborns with low birth weight, born in the years 2022-23 and receiving treatment at the Neonatal Intensive Care Unit of the Research Center for Maternal and Child Health. The gestational age was 27(26 - 28) weeks. Body weight: 950(797-1185) grams. 42% of examined newborns' mothers had PROM (n = 21). The inflammatory markers IL-6, CRP, and ESR were investigated.

Results: In newborns with low birth weight, inflammatory markers IL-6 and CRP levels were higher in infants born to mothers with PROM on the 1st day ($p_1=0.050$, $p_2=0.049$). From 3-10th days, PCT levels were higher in infants born to mothers with PROM ($p_3=0.024$). There were significant differences in pro-inflammatory markers ($p_{IL-6}<0.0001$, $p_{CRP}=0.0143$, $p_{PCT}=0.0295$) on the 1st day between newborns with congenital infection (n=35) and those with RDS (n=14). From 3-10th days, significant differences were found in CRP2 and PCT3 levels ($p_2=0.0004$, $p_3=0.0001$). IL-6 was the best marker for early prediction with an AUC of 0.949 (Se 77.1%, Sp 98.9%), cut off = 127.6, while CRP and PCT were significant markers from 3-10th days. When considering all markers together, CRP and IL-6 were significantly useful on 1st day, while CRP and PCT were useful from 3-10th days.

Conclusions/Learning Points: Congenital infections in premature newborns can be accurately predicted using IL-6, CRP, and

PCT levels, with IL-6 being the best early marker.

APJ056.

PRIMARY CILIARY DYSKINESIA FEATURES IN THE RUSSIAN FEDERATION

Tatiana Kyian¹, Elizaveta Bragina², Oxana Ryzhkova¹, Zamira Merzhoeva³, Veronika Popova¹, Elena Kondratyeva⁴

1. Research Centre for Medical Genetics, Moscow, Russia
2. Federal State Budget Educational Institution of Higher Education M.V.Lomonosov Moscow State University, Russia
3. Federal State Autonomous Educational Institution of Higher Education I.M.Sechenov First Moscow State Medical University of the Ministry of Health of the Russian Federation (Sechenov University), Moscow, Russia
4. State Budgetary Healthcare Institution of the Moscow region "Research Clinical Institute of Childhood", Healthcare Ministry of Moscow Region. Moscow region., Mytishchi, Russia

Primary Ciliary Dyskinesia (PCD) is a rare inherited ciliopathy characterised by defects in the structure and function of cilia in various epithelial tissues, particularly the airways. This condition is associated with clinical manifestations including chronic respiratory infections, bronchiectasis and, in about half of cases, organ laterality defects - Kartagener syndrome (KS). Recent studies have identified more than 50 genes involved in the disease.

The aim was to investigate the clinical and genetic characteristics of patients with PCD.

Methods. Clinical and genetic characteristics were assessed in a sample of 127 patients with PCD divided into 2 groups: patients with KS (n = 60) and patients without KS (n = 67). The groups were compared on the basis of medical